

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 6 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico/Ediltecnica SpA

(Zaak C-592/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Artikel 191, lid 2, VWEU — Richtlijn 2004/35/EG — Milieuaansprakelijkheid — Nationale regeling volgens welke de overheid eigenaars van vervuilde gronden die niet tot de vervuiling ervan hebben bijgedragen niet kan verplichten preventie- en herstelmaatregelen uit te voeren, en die slechts voorziet in de verplichting tot vergoeding van de door de overheid uitgevoerde maatregelen — Verenigbaarheid met het beginsel dat de vervuiler betaalt, het voorzorgsbeginsel, het beginsel van preventief handelen en het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden)

(2016/C 038/15)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico

Verwerende partij: Ediltecnica SpA

Dictum

Richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade moet aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzet tegen een nationale regeling als in het hoofdgeding aan de orde, volgens welke, wanneer niet kan worden vastgesteld wie verantwoordelijk is voor de vervuiling van een grond of het onmogelijk is de verantwoordelijke persoon herstelmaatregelen te doen uitvoeren, de bevoegde instantie de niet voor de verontreiniging verantwoordelijke eigenaar van die grond niet kan gelasten preventie- en herstelmaatregelen uit te voeren, en laatstgenoemde slechts gehouden is de kosten van de door de bevoegde instantie uitgevoerde maatregelen te vergoeden tot maximaal de marktwaarde van de grond zoals vastgesteld na uitvoering van die maatregelen.

⁽¹⁾ PB C 52 van 22.2.2014.

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 6 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Tamoil Italia SpA/Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

(Zaak C-156/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Artikel 191, lid 2, VWEU — Richtlijn 2004/35/EG — Milieuaansprakelijkheid — Nationale regeling volgens welke de overheid eigenaars van vervuilde gronden die niet tot de vervuiling ervan hebben bijgedragen niet kan verplichten preventie- en herstelmaatregelen uit te voeren, en die slechts voorziet in de verplichting tot vergoeding van de door de overheid uitgevoerde maatregelen — Verenigbaarheid met het beginsel dat de vervuiler betaalt, het voorzorgsbeginsel, het beginsel van preventief handelen en het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden)

(2016/C 038/16)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Tamoil Italia SpA

Verwerende partij: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

in tegenwoordigheid van: Provincia di Venezia, Comune di Venezia, Regione Veneto

Dictum

Richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade moet aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzet tegen een nationale regeling als in het hoofdgeding aan de orde, volgens welke, wanneer niet kan worden vastgesteld wie verantwoordelijk is voor de vervuiling van een grond of het onmogelijk is de verantwoordelijke persoon herstelmaatregelen te doen uitvoeren, de bevoegde instantie de niet voor de verontreiniging verantwoordelijke eigenaar van die grond niet kan gelasten preventie- en herstelmaatregelen uit te voeren, en laatstgenoemde slechts gehouden is de kosten van de door de bevoegde instantie uitgevoerde maatregelen te vergoeden tot maximaal de marktwaarde van de grond zoals vastgesteld na uitvoering van die maatregelen.

⁽¹⁾ PB C 194 van 24.6.2014.

Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 30 september 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Hongarije) — Jácint Gábor Balogh/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Zaak C-424/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 213 en 214 — Verzuim opgave te doen van het begin van een activiteit — Vrijstelling van kleine ondernemingen — Sanctie)

(2016/C 038/17)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Jácint Gábor Balogh

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Dictum

- 1) Artikel 213, lid 1, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale wettelijke regeling die een belastingplichtige de verplichting oplegt, opgave te doen van het begin van een economische activiteit wanneer het product van deze activiteit het plafond voor toepassing van de vrijstelling voor kleine ondernemingen niet overschrijdt, en de belastingplichtige niet van plan is een belastbare activiteit uit te oefenen.
- 2) Het Unierecht moet aldus worden uitgelegd dat het niet eraan in de weg staat dat een bestuurlijke geldboete wordt opgelegd aan de belastingplichtige die niet voldoet aan zijn verplichting, opgave te doen van het begin van een economische activiteit wanneer het product van deze activiteit het plafond voor toepassing van de vrijstelling voor kleine ondernemingen niet overschrijdt. Het staat aan de verwijzende rechterlijke instantie, te beoordelen of, in het hoofdgeding, de opgelegde sanctie in overeenstemming is met het evenredigheidsbeginsel.

⁽¹⁾ PB C 439 van 8.12.2014.